Akademia Nauk Stosowanych Wydział Nauk Inżynieryjnych Kierunek: Informatyka studia I stopnia, semestr 2

Systemy operacyjne

WYKŁAD 1

dr inż. Stanisława Plichta splichta@ans-ns.edu.pl

autor: dr inż. Stanisława Plichta

LINUX – zarządzanie pamięcią

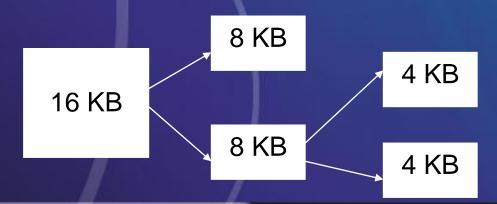
- W systemie Linux zarządzanie pamięcią obejmuje:
- System zarządzania pamięcią fizyczną
- System zarządzania pamięcią wirtualną

LINUX – zarządzanie pamięcią

 Zarządcą podstawowej pamięci fizycznej w jądrze systemu jest dyspozytor stron - przydział i zwalnianie wszystkich fizycznych stron (ramek).

ALGORYTMEM SĄSIEDNICH STERT

 Najmniejszą możliwą do przydzielenia w ten sposób jednostką jest pojedyncza strona fizyczna.

LINUX – zarządzanie pamięcią

- Wszystkie przydziały pamięci są zarezerwowane
 - statycznie
 - dynamicznie

Specjalizowane podsystemy zarządzania pamięcią

- System pamięci wirtualnej.
- Dyspozytor obszarów zmiennej długości, czyli funkcja kmalloc.
- Dwie trwałe pamięci podręczne jądra:
 - podręczna pamięć buforów
 - podręczna pamięć stron

System pamięci wirtualnej

- Odpowiada za opiekę nad przestrzenią adresową widoczną dla każdego procesu.
- Tworzy strony pamięci wirtualnej na żądanie i zarządza sprowadzaniem ich z dysku lub ich wynoszeniem z powrotem na dysk.
- Zarządca pamięci wirtualnej utrzymuje dwa osobne obrazy przestrzeni adresowej procesu:
 - zbiór oddzielnych obszarów
 - zbiór stron

System pamięci wirtualnej

Jądro utworzy nową wirtualną przestrzeń adresową:

- Gdy proces rozpoczyna wykonanie nowego programu za pomocą funkcji systemowej execl - proces otrzymuje nową pustą wirtualną przestrzeń adresową
- Przy tworzeniu nowego procesu za pomocą funkcji systemowej fork - nowy proces dziedziczy przestrzeń adresową procesu macierzystego

System pamięci wirtualnej

- Zmodyfikowana wersja algorytmu zegarowego (drugiej szansy) wieloprzebiegowy zegar - miara stopnia aktywności strony w ostatnim czasie.
- procedura stronicująca wybiera do wyrzucenia strony wg kryterium najrzadszego ich używania (LRU).
- przydział bloków na urządzeniach wymiany odbywa się wg mapy bitowej używanych bloków - stale przechowywana w PAO.
- Strony zapisywanie w sposób ciągły w sąsiednich blokach algorytm najlepszego dopasowania.

Rodzaje urządzeń wejścia/wyjścia

- 1. Urządzenia składowania danych
- 2. Urządzenia transmisji danych
- 3. Urządzenia do komunikacji z człowiekiem
- 4. Urządzenia specjalizowane
 - układy sterowania
 - kasy i drukarki fiskalne itp.
 - urządzenia medyczne

Właściwości urządzeń wejścia/wyjścia

1. Tryb transmisji danych

- znakowy
- blokowy

2. Sposób dostępu do danych

- sekwencyjny
- swobodny

3. Tryb pracy urządzenia

- synchroniczny
- asynchroniczny

4. Tryby współdzielenia

- wyłączny
- współdzielony

5. Szybkość działania (transmisji)

- od bardzo wolnych (np. drukarka)
- do bardzo szybkich (np. dysk)

6. Kierunek dostępu do danych

- urządzenia we/wy
- urządzenia we
- urządzenia wy

Struktura mechanizmu wejścia/wyjścia

oprogramowanie

Podsystem we/wy w jądrze systemu operacyjnego

Moduł sterujący

Moduł sterujący

Moduł sterujący

sterownik portu

Sterownik urządzenia

Adapter

Sterownik urządzenia Sterownik urządzenia

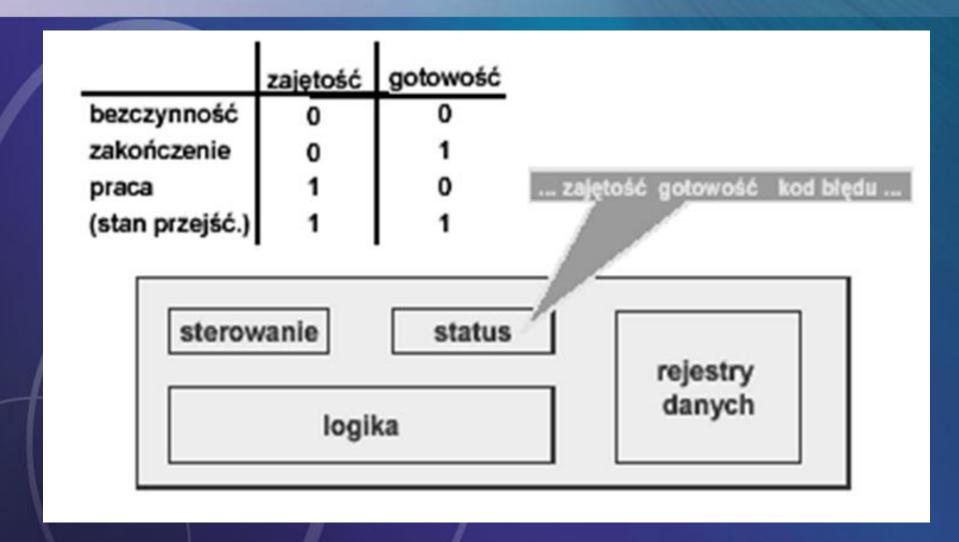

sprzęt

Podsystem wejścia/wyjścia nadzoruje

- Zarządzanie przestrzenią nazw plików i urządzeń.
- Przebieg dostępu do plików i urządzeń.
- Poprawność operacji (np. modem nie może przeszukiwać).
- Przydzielanie miejsca w systemie plików.
- Przydział urządzeń.
- Buforowanie, przechowywanie podręczne oraz spooling.
- Planowanie operacji WE/WY.
- Doglądanie stanu urządzeń, obsługę błędów oraz czynności naprawcze po awarii.
- Konfigurowanie i wprowadzanie w stan początkowy modułu sterującego.

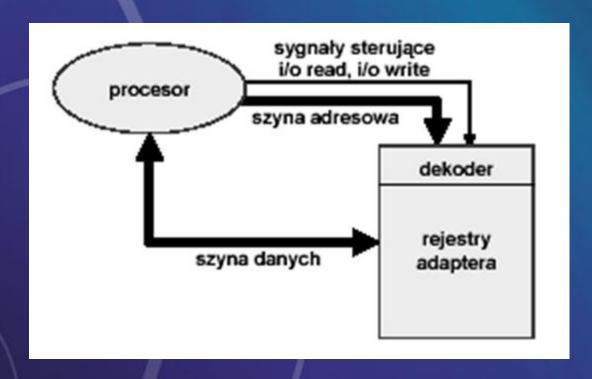
Sterownik portu (adapter)

autor: dr inż. Stanisława Plichta

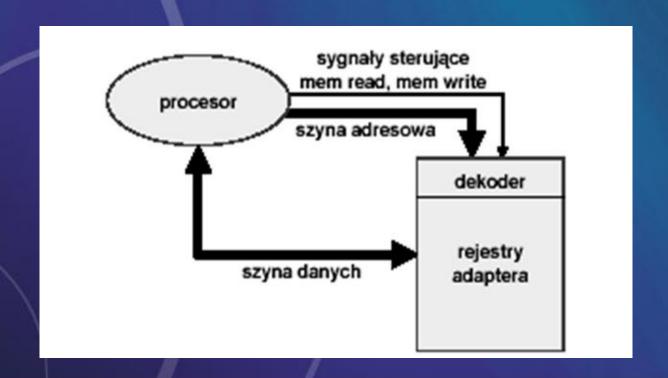
Miejsce urządzeń WE/WY w architekturze systemu komputerowego

Odwzorowanie w przestrzeni adresowej we/wy izolowane we/wy

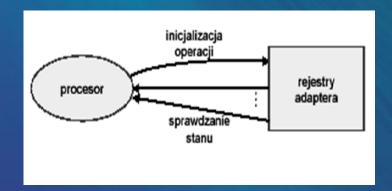
Miejsce urządzeń WE/WY w architekturze systemu komputerowego

Odwzorowanie w przestrzeni adresowej pamięci - rejestry sterownika widoczne są w przestrzeni adresowej pamięci fizycznej

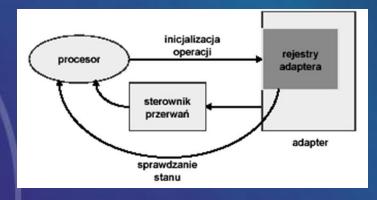

Interakcja jednostki centralnej ze sterownikiem urządzenia we/wy

1. Odpytywanie

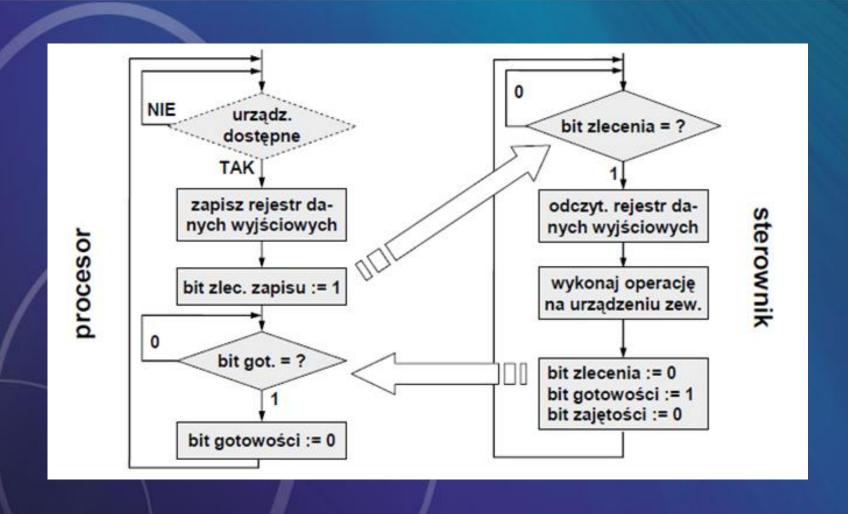

2. Sterowanie przerwaniami

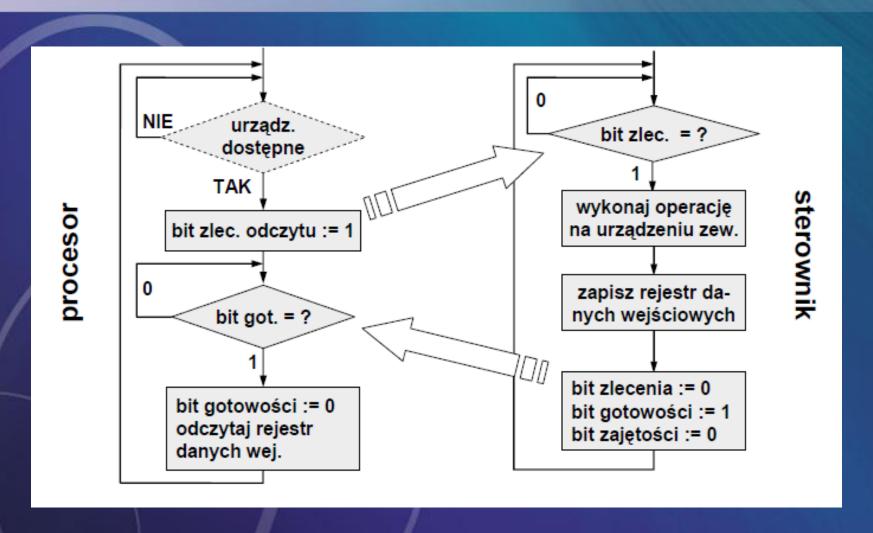

3. Bezpośredni dostęp do pamięci

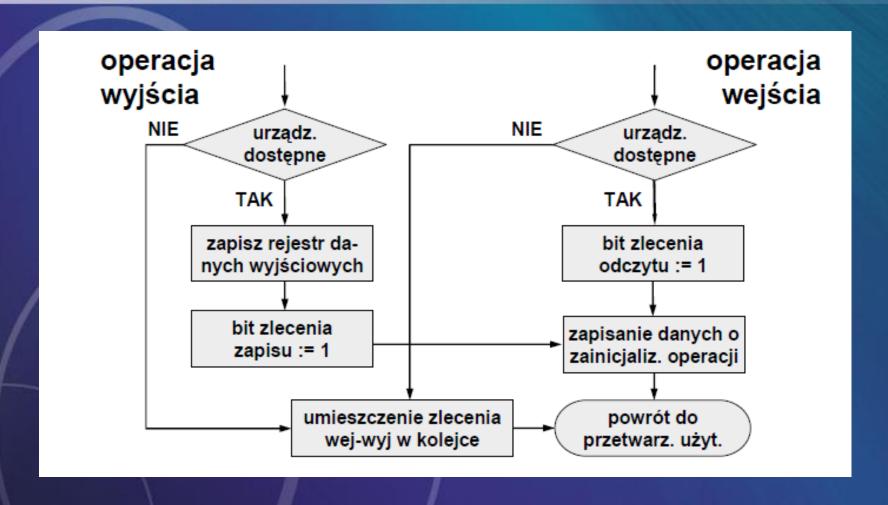
Interakcja procesor – sterownik w operacji wejścia (tryb odpytywania)

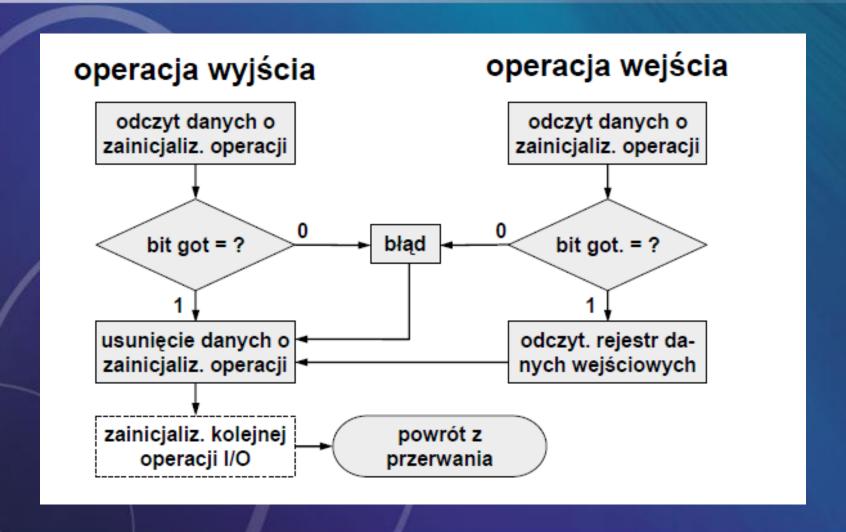
Interakcja procesor – sterownik w operacji wyjścia (tryb odpytywania)

Obsługa sterowana przerwaniami zlecenie operacji

Obsługa sterowana przerwaniami reakcja na przerwanie

Obsługa przerwań wielokrotnych

Problem przerwań wielokrotnych polega na zgłoszeniu kolejnego przerwania w czasie obsługi innego przerwania

Podejście do obsługi przerwań wielokrotnych:

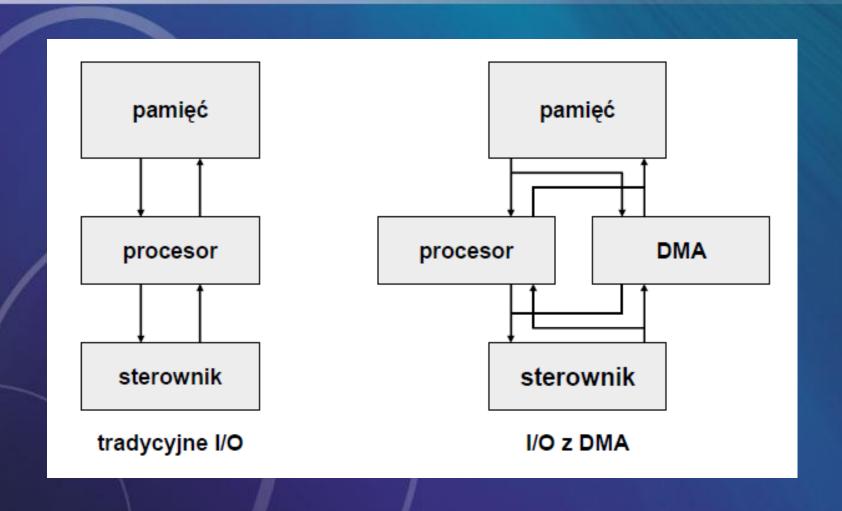
- obsługa sekwencyjna
- obsługa zagnieżdżona
- obsługa priorytetowa

Obsługa sterowana przerwaniami reakcja na przerwanie

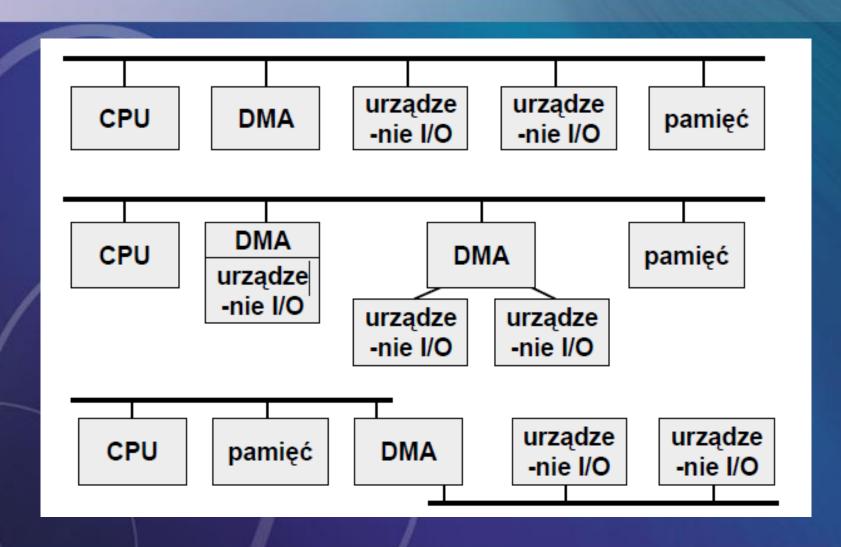
Sposoby identyfikacji źródła przerwania

- Wiele linii przerwań
- Odpytywanie
- Odpytywanie sprzętowe
- Arbitraż na magistrali

Bezpośredni dostęp do pamięci

Organizacja WE/WY

Bezpośredni dostęp do pamięci odbywa się wg następującego scenariusza:

- Moduł sterujący urządzenia dostaje zlecenie przesłania danych pod adres X.
- Moduł sterujący urządzenia zleca sterownikowi urządzenia pobranie danych i przesłanie ich do bufora pod adresem X.
- Sterownik urządzenia rozpoczyna przekaz DMA.
- Sterownik urządzenia przesyła poszczególne bajty do sterownika DMA.
- Sterownik DMA umieszcza otrzymane bajty w pamięci operacyjnej.
- Sterownik DMA wywołuje przerwanie procesora po otrzymaniu wszystkich bajtów.

Wejście/wyjście

Wejście/wyjście z blokowaniem i bez blokowania

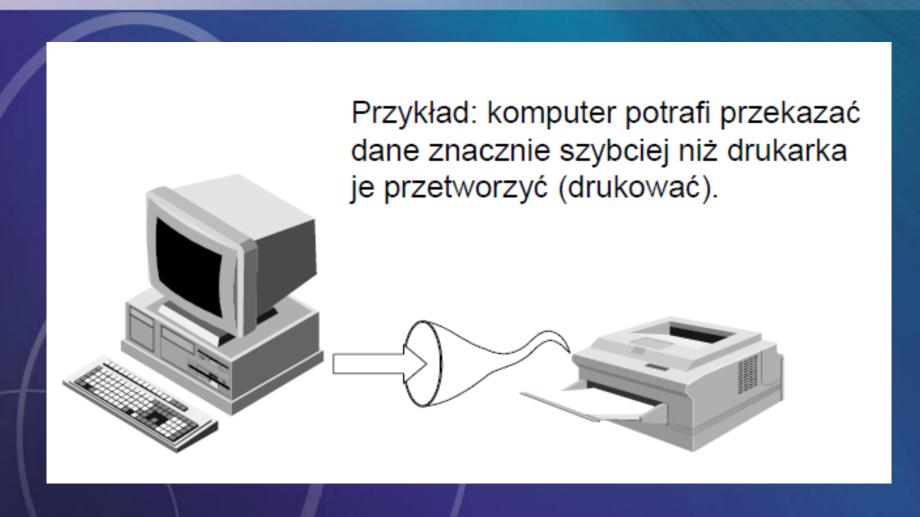
- Blokujące wejście/wyjście
- Nieblokujące wejście/wyjście
- Asynchroniczne wejście/wyjście

Buforowanie wejścia/wyjścia

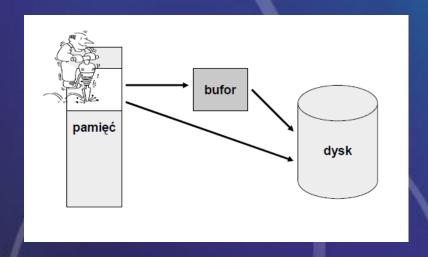
- Dopasowanie różnic szybkości
- Dopasowanie jednostek transmisji
- Semantyka kopii

Bufor to obszar pamięci do przechowywania danych przesyłanych między dwoma urządzeniami

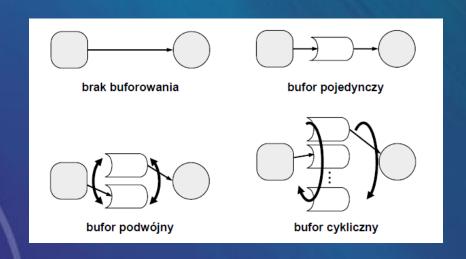
Dopasowanie różnic szybkości

Wejście/Wyjście

realizacja buforowania

Wejście/Wyjście

Przechowywanie podręczne

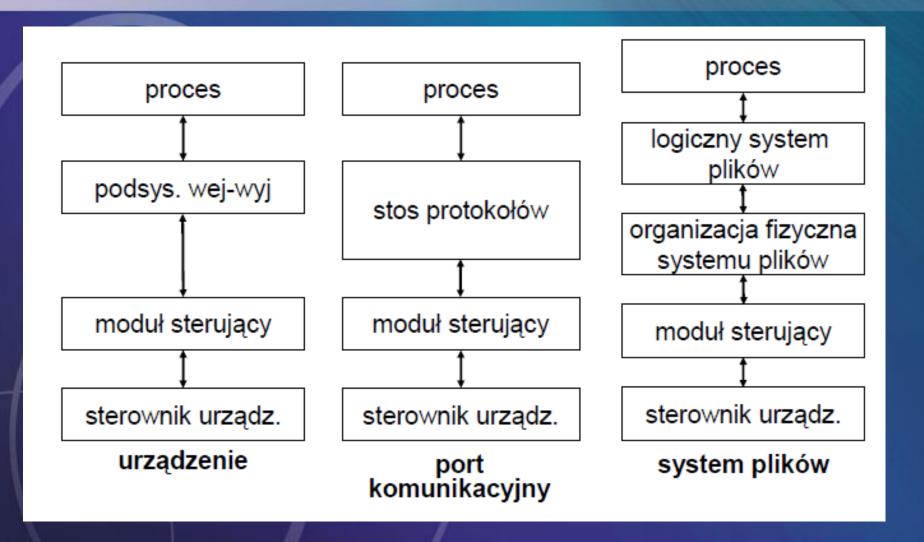
- Pamięć podręczna (ang. cache) jest obszarem szybkiej pamięci do przechowywania kopii danych
- To udogodnienie pozwala na szybszy dostęp do oryginału danych i jest kluczem do szybszego działania systemu komputerowego

Spooling

Spooling (SPOOL = sequential peripheral operation on line = jednoczesna bezpośrednia praca urządzeń)

Przykładem takiego urządzenia jest drukarka

Wirtualne wejście/wyjście

Obsługa urządzeń wejścia/wyjścia

- System operacyjny musi radzić sobie z rozmaitymi rodzajami błędów:
 - błędny odczyt z dysku,
 - awaria urządzenia (chwilowa lub trwała),
 - chwilowe problemy z zapisem.
- Nieudaną operację można na przykład powtórzyć
- Jeśli nic się nie da zrobić, wywołanie systemowe zwraca kod błędu
- W dzienniku systemowym system operacyjny zapisuje informacje o wszelkich awariach

Obsługa urządzeń wejścia/wyjścia

Rozważmy operację odczytu pliku z dysku

- Ustalenie urządzenia, na którym znajduje się ten plik
- Przetłumaczenia nazwy tego urządzenia na wewnętrzny identyfikator.
- Fizyczny odczyt danych z dysku do bufora
- Udostępnienie danych zlecającemu procesowi
- Przekazanie sterowania temu procesowi

Obsługa urządzeń wejścia/wyjścia

- Proces użytkownika: zlecam odczyt bloku
- Jądro: sprawdzam, czy można już zrealizować zlecenie (np. dzięki pamięci podręcznej)
- Jądro: jeśli tak, to udostępniam wynik zlecenia. Jeśli nie, to wysyłam zlecenie do modułu sterującego urządzenia
- Moduł sterujący: wydaję polecenia sterownikowi urządzenia
- Sterownik: steruję urządzeniem, przerywam po zakończeniu operacji wejścia/wyjścia
- Sterownik: generuję przerwanie
- Procedura obsługi przerwania: składam dane w buforze.
- Moduł sterujący: ustalam, którą operację wejścia/wyjścia zakończono, informuję jądro o zmianie stanu operacji
- Jadro: przekazuję dane procesowi użytkownika
- Proces użytkownika: mam dane lub wiem, że był błąd

Wydajność

- Wejście/wyjście ma szczególnie duży wpływ na wydajność systemu operacyjnego, ponieważ:
 - wymaga zasobów procesora do wykonywania modułu sterującego i kodu podsystemy wejścia/wyjścia w jądrze,
 - powoduje przełączenia kontekstu w związku z obsługą przerwań (albo aktywne czekanie przy programowanym wejściu/wyjściu),
 - oznacza kopiowanie danych

Wydajność

Wydajność - użytkownik wciska klawisz

- Sterownik klawiatury generuje przerwanie.
- Aktywują się kolejno moduł sterujący klawiatury i podsystem jądra.
- Następuje przełączenie kontekstu na proces użytkownika, który zleca wysłanie wpisane znaku przez sieć do zdalnej maszyny.
- konstruowany jest pakiet sieciowy i przekazywany do modułu obsługi karty sieciowej.
- Wszystko musi przejść znów przez obsługę przerwania i przełączenie kontekstu.
- Pakiet jest odbierany na maszynie zdalnej, gdzie powoduje przerwanie i obsługę.
- Z pakietu wyjmuje się wpisany znak i przekazuje do procesu aplikacyjnego, który ma ten znak zrozumieć i obsłużyć.

Poprawa wydajności

- Poprawę wydajności wejścia/wyjścia osiągniemy poprzez:
- zmniejszenie liczby przełączeń kontekstu,
- zmniejszenie zakresu kopiowanie danych,
- ograniczenie liczby przerwań poprzez wykonywanie operacji wejścia/wyjścia na większych blokach danych, wykorzystanie inteligentnych sterowników i rozsądne wykorzystanie odpytywanie,
- wykorzystanie bezpośredni dostęp do pamięci
- zwiększenie równoległości poprzez wykonywanie elementarnych działań za pomocą sprzętu w sterownikach urządzeń,
- zrównoważenie wydajności procesora, pamięci, szyn i operacji wejścia wyjścia.

Realizacja funkcji we/wy

Funkcje urządzeń wejścia/wyjścia można zrealizować w następujących miejscach:

- w kodzie aplikacji (oprogramowanie),
- w kodzie jądra (oprogramowanie),
- w kodzie modułu sterującego (oprogramowanie),
- w kodzie sterownika (sprzęt),
- w kodzie urządzenia (sprzęt).

Bezpieczeństwo i ochrona

Kontrola dostępu programów, procesów i użytkowników do zasobów zdefiniowanych przez system komputerowy

- środki specyfikujące rodzaje wymaganej ochrony (polityka)
- środki ich wymuszania (mechanizmy)

Miarą zaufania do systemu - ochrona i bezpieczeństwo

Ochrona

- System komputerowy zbiór procesów i obiektów.
- Rodzaj wykonywanych operacji zależny od obiektu.
- Proces ma dostęp tylko do tych zasobów, do których został uprawniony.

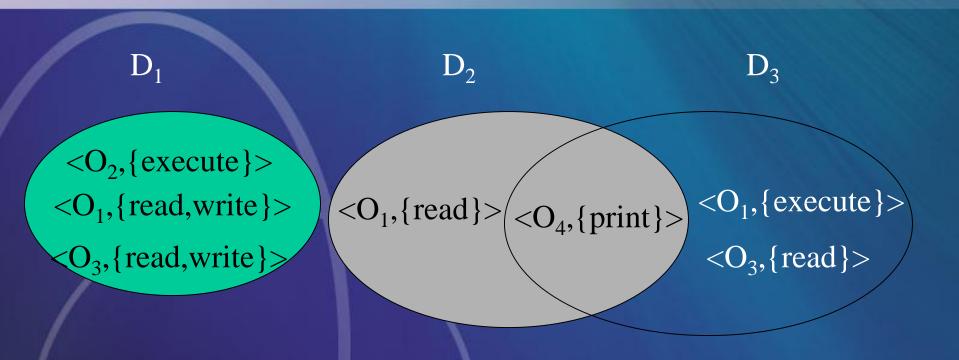
Zasada wiedzy koniecznej (need to know)

Struktura domenowa

Domena ochrony - definiuje zbiór obiektów i rodzaje operacji, które można na nich wykonywać (prawa dostępu)

```
<nazwa obiektu, zbór praw>
    np. prawo w domenie D:
    <pli><plik F, {czytaj, pisz}>
```

Struktura domenowa

Przykład systemu z trzema domenami domeny mogą dzielić prawa dostępu

Struktura domenowa

Związek między procesem i domeną:

- statyczny (ustalony)
 - Jeśli chcielibyśmy przestrzegać zasady wiedzy koniecznej to musi istnieć mechanizm zmiany zawartości (zachowanie minimum niezbędnych praw dostępu).
- dynamiczny
 - Możliwość przełączania procesu między domenami,
 - · Możliwość zmiany zawartości domeny,
 - Możliwość utworzenia nowej domeny ze zmienioną zawartością.

Sposoby realizacji domeny

Domeną może być:

- użytkownik domena (zbiór obiektów zależy od id użytkownika)
- proces domena (zbiór obiektów zależy od id procesu)
- procedura domena (zbiór obiektów zależy od lokalnych zmiennych procedury)

Realizacja domeny - UNIX

Domena związana z użytkownikiem

przełączanie domen - czasowa zmiana identyfikacji użytkownika: dla każdego pliku mamy:

- ID właściciela
- bit domeny (setuid bit)

gdy bit domeny=0 - *user_id* procesu=*user_id* użytkownika, który uruchomił proces.

gdy bit domeny=1 - *user_id* procesu=*user_id* użytkownika, który jest właścicielem pliku.

Macierz dostępów

	$\mathbf{F_1}$	\mathbf{F}_{2}	F ₃	druka
				rka
$\mathbf{D}_{\!\!1}$	read		read	
$\mathbf{D}_{\!2}$				print
\mathbf{D}_{3}		exec	read	
D_4	read		read	
	write		write	

Macierz dostępów

	$\mathbf{F}_{\!1}$	F ₂	F ₃	druka. rka	$D_{\!1}$	D ₂	D_3	$D_{\!\scriptscriptstyle 4}$
				rka				
D_1	read		read			przeł		
D_2				print			przeł	przeł
D_3		exec	read					
D_4	read write		read			przeł		
	write		write					

Modyfikacja macierzy dostępów

Umożliwienie kontrolowanych zmian zawartości macierzy dostępów wymaga praw:

- kopiowania (dla obiektu)
- właściciela
- kontroli

Prawo kopiowania (*) – pozwala na skopiowanie prawa dostępu w obrębie kolumny:

- przekazanie (kopiowanie utrata praw)
- ograniczone kopiowanie (tworzy prawo bez *)

Prawo kopiowania (*)

	$\mathbf{F_{1}}$	F_2	F ₃
D_1	read		read*
D_2			
D_3		execute	
D_4	read		
	write		

Prawo właściciela (owner)

	F ₁	F ₂	F ₃
D_1	read		read*
			owner
D_2			
D_3		execute	
D_4	read		
	write		

Prawo kontroli (control)

Prawo kontroli jest stosowane tylko w odniesieniu do obiektów będących domenami.

proces działający w domenie D₂ może zmienić domenę D₄

	F ₁	F ₂	F ₃	druka rka	D_1	D_2	D_3	D_4
D ₁	read		read			przeł		
D ₂				print			przeł	przeł control
D_3		exec	read					
D_4	read write		read write			przeł		

Implementacja macierzy dostępów

- tablica globalna zbiór uporządkowanych trójek:
 <domena, obiekt, zbiór praw> <D_i, O_i, R_k>
 - zbyt duża tablica (pam. wirtualna)
 - brak możliwości grupowania obiektów lub domen
- wykazy dostępów do obiektów
 - dla każdej kolumny uporządkowane pary $\langle D_i, R_k \rangle R_k \neq \emptyset$
 - domyślny zbiór praw dostępu
- wykazy uprawnień do domen spis <O_i, R_k>
 - obiekt chroniony, niedostępny dla procesu bezpośrednio
- mechanizm zamka-klucza dla każdego obiektu wykaz wzorców binarnych (zamków), dla każdej domeny wykaz wzorców binarnych (kluczy); gdy klucz pasuje do zamka proces może mieć dostęp do obiektu

Cofanie praw dostępu

- proste dla wykazu dostępów, natychmiastowe
- trudne dla wykazu uprawnień dla domen uprawnienia rozproszone
 - wtórne pozyskiwanie okresowe usuwanie uprawnień z każdej domeny.
 - wskaźniki zwrotne dla każdego obiektu wykaz wskaźników do uprawnień (kosztowny).
 - adresowanie pośrednie uprawnienia wskazują na wpisy w tablicy globalnej wskazujące na obiekty (nie na obiekty bezpośrednio; cofnięcie uprawnienia - usunięcie elementu z tablicy globalnej).
 - klucze zmiana klucza głównego związanego z danym obiektem usunięcie wszystkich uprawnień danego obiektu.

Bezpieczeństwo

- ochrona problem wewnętrzny
- bezpieczeństwo wymaga systemu ochrony oraz zabezpieczenia przed środowiskiem zewnętrznym
 - naruszenia bezpieczeństwa:
 - rozmyślne
 - przypadkowe

Uwierzytelnianie

Uwierzytelnianie to sprawdzanie tożsamości użytkownika

- klucz, karta (stan posiadania)
- nazwa użytkownika i hasło (wiedza)
- odcisk palca, podpis, wzorzec siatkówki oka (atrybut)

HASŁA

- odgadywanie haseł, metody siłowe próbowanie wszystkich możliwych kombinacji
- hasła generowane przez system, wybierane
- postarzanie haseł
- szyfrowanie (UNIX)
- hasła jednorazowe (dobrane parami); algorytmiczne (ziarno, tajemnica)

autor: dr inż. Stanisława Plichta

Zagrożenia programowe

- koń trojański (segment kodu nadużywający swojego środowiska np. w edytorze)
 - zagrożenie długie ścieżki dostępu
 - program naśladujący *login* przechwytujący hasło
- boczne wejście pozostawienie luki w oprogramowaniu przez projektanta
 - obchodzenie procedur bezpieczeństwa dla pewnego użytkownika
 - oszustwa bankowe, kompilator

Zagrożenia systemowe

• robaki

- mechanizm rozmnażania paraliżowanie działania systemu
- 1988 rok, Morris robak internetowy program haczący, program główny (rsh, finger, sendmail)
- wirusy rozchodzą się po innych programach siejąc spustoszenie
 - fragment kodu osadzony w poprawnym programie

Polepszenie bezpieczeństwa

- nadzorowanie zagrożeń śledzenie podejrzanych zachowań (zliczanie błędów logowania)
- dziennik kontroli (zapis czasu, nazwy użytkownika, dostępów)
- analizowanie systemu okresowo
 - krótkie, łatwe hasła
 - manipulowanie setuid
 - działalność nieupoważnionych programów w katalogach systemowych
 - długo liczące się procesy
 - ochrona katalogów i plików
 - wpisy w PATH

Bezpieczne łączenie komputerów z niepewną siecią

Zapora ogniowa (firewall)

- Oddzielenie systemów
- Komputer lub ruter ograniczający dostęp sieciowy
- nadzoruje i rejestruje wszystkie połączenia
 - domena niepewna (Internet)
 - strefa zdemilitaryzowana (o ograniczonym zaufaniu) DMZ
- trzecia domena komputery zainstalowane w firmie dopuszczanie ruchu tylko na wybranych portach; system: deny all; allow all

System Linux

- zapora oparta na jądrze szeroki zakres funkcji zabezpieczających
- zapory na poziomie aplikacji (gateway, proxy)
 np. serwer proxy odbiera żądanie od klientów
 (z zewnątrz i z wewnątrz) działa w oparciu
 o zdefiniowane reguły dopuszcza lub nie pewne działania

ignorowanie wiadomości e-mail o pewnym rozmiarze

Szyfrowanie

- E algorytm szyfrowania
- D algorytm deszyfrowania
- k tajny klucz dostarczany z aplikacją
- m komunikat

STANDARD SZYFROWANIA DANYCH (DES)

- $D_k(E_k(m))=m$.
- D_k oraz E_k można wykonać efektywnie
- bezpieczeństwo systemu zależy jedynie od tajności klucza

Szyfrowanie kluczem jawnym

```
klucz jawny: (e,n)
klucz prywatny: (d,n)
e,d,n - dodatnie liczby całkowite
m - komunikat, reprezentowany jako liczba <1;n-1>
                   E(m)=m^e \mod n=C
                   D(C)=C^{d} \mod n
       n - jawne, d, e trudne do odgadniecia
```

Szyfrowanie kluczem jawnym

```
n=p\cdot q
p,q - losowo wybrane liczby pierwsze (min. 100-cyfrowe)
d: NWD(d, (p-1) \cdot (q-1))=1
e: (e \cdot d) \mod ((p-1) \cdot (q-1)) = 1
np.
p=5; q=7; n=35;
(p-1) \cdot (q-1)=24; d=11; e=11
dla m=3
C=E(m)=m^{e} \mod n=3^{11} \mod 35=12
D(C)=C^{d} \mod n = 12^{11} \mod 35=3=m
```

Klasyfikacja poziomów bezpieczeństwa

- Cztery klasy bezpieczeństwa: A,B,C,D
- D systemy nie spełniające wymagań żadnej z innych klas (MS-DOS, Windows 3.1)
- C umożliwienie wglądu w poczynania użytkowników (audit); dowolne reguły ochrony i odpowiedzialności; poziomy C1, C2
 - C1 -zawiera środki kontroli umożliwiające użytkownikom ochronę informacji (UNIX)
 - C2 dodatkowo indywidualny poziom dostępu (np. prawa do pliku można określić w odniesieniu do poszczególnych osób) (niektóre systemy UNIX, NT)

Klasyfikacja poziomów bezpieczeństwa

- B (B1, B2, B3) dla każdego obiektu kategoria uwrażliwienia np. użytkownicy różnych poziomów (tajny, poufny); izolacja procesów rozłączne przestrzenie adresowe
- A funkcjonalnie równoważny B3; stosuje się formalna specyfikację projektu oraz techniki weryfikacji gwarantujące wysoki poziom pewności poprawnej implementacjii bazy bezpieczeństwa komputerowego (TCB)

TCB (Trusted Computer Base)

Zespół wszystkich systemów ochrony

- sprzęt
- oprogramowanie
- oprogramowanie układowe
 - gwarantuje zdolność egzekwowania przez system zakładanej polityki bezpieczeństwa
 - nie określa polityki (zasady bezpieczeństwa związane z uzyskaniem certyfikatu)